

minister gav Udsigt til, at han vilde kunne gaa ind paa, saa kunde jeg forstaa, at de modsatte sig overhovedet at optage nogen Forhandling med den nuværende Finansminister om Sagen; thi det er dog egentlig dette, der ligger til Grund for deres Stemning, at de mene, at det ikke er til nogen Nytte at forhandle med ham. Det er jo det femte Aar, at der her forhandles om en Soldreform, uden at der hidtil er kommet Noget ud deraf. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Aar, det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Taubert) oplyste ved Sagens første Behandling, at der ifjor var al Udsigt til, at der kunde have været opnaaet en Overenskomst med den daværende Finansminister om en Soldnedsættelse af 2—3 Millioner Kroner, og han troede, at man vilde have naaet dertil, naar den politiske Stilling ikke havde udvillet sig, som den gjorde. Dette er nu et tilbagelagt Stadium, og jeg vil tilføje et forspildt Stadium, og saa frugter det ikke noget at tale om, hvis Skylden var, at den politiske Stilling udvilledede sig, som den gjorde. Men det forekommer mig, at det var nyttigere at søge at vinde det mest Mulige ud af den forhaandenværende Stilling ved at skabe flere af den Slags forspildte Stadier, som det ærede Medlem talte om. Hvad der nu kan opnaas under de forhaandenværende Forhold, affæjrer paa ingen Maade, at man i Fremtiden, naar den politiske Magtstilling her i Landet maatte være gunstigere for større Reforme, end den nu er, kan gaa videre. Men da der ingen Visshed er for, naar en saadan Stilling vil indtræde, forekommer det mig, at det vil være i Folkets Interesse, at man søger at bringe det bedst Mulige ud af den forhaandenværende Stilling, i Stedet for at negte at optage en Forhandling om denne Sag. Derfor kan jeg ikke Andet end anse det for det Nødvendigste at fastholde Forslag om Udvalgs Nedsættelse, og det maa da være de Herres Sag, hvorvidt de ville benytte den Leilighed, der ligger for, til at optage en Forhandling med Ministeren eller ikke. Negte de det, saa tror jeg, at de derved give tilkjende, at de dog egentlig ikke bryde sig om at faae nogen Forbedring i Soldlovgivningen, naar de ikke kunne faae Alt, hvad de ønske, og dette er da atter en ny Sjantagelse af det, vi saa ofte have oplevet.

Frederiksen. Det er stadig Ministerens Ansuelser, der her have Interesse. Jeg kan ikke se rettere, end at, uagtet Ministeren i Dag indvømmer, at han vil gaa bort fra nogen Beskyttelse, maa dog Meningen af hans Ytringer være den, at han ikke kan gaa ind paa den meget moderate Fremgang i Retning af en lidt større Frihandel, som Udvalget efter mange Forhandlinger med Ministeren og de Begunstigede af forskellig Slags, er kommen til efter hele 3 Aars Forløb, efter at de beskyttede Interesserede for tre Aar

tilbage sagde, at de vare fornøiede, naar de blot fik et Aars Tid til at overveie. Efter alt dette mener Ministeren, at der egentlig ikke foreligger de fornødne Oplysninger eller Undersøgelser ved alt det Arbejde, vi tidligere have gjort. Men, naar dette er Tilfældet, ser jeg ganske vist ikke nogen Mulighed for at komme frem i et Udvalg, hvor gjerne jeg end vilde.

Th Nielsen: For at det ikke skal gaa ud i Landet, at man kunde have faaet Noget ud af dette Forslag, naar man blot havde villet et Udvalgs Nedsættelse, som det ærede Medlem slog paa, finder jeg mig foranlediget til at sige, at det forekommer mig at ville være Noget af det Urimeligste at tro, at der, da vi efter den høitærede Ministers Resolution kunne vente at staa snart ved Enden af Samlingen, skulde kunne komme Noget ud af et Udvalg nu, naar man har lagt Mærke til, at de tidligere Udvalg, der dog aabenbart have arbejdet med stor Interesse for Sagen, have brugt Maanedere dertil. Det forekommer mig, at man maatte være sanginisk, naar man under den nuværende Situation, hvor store og vigtige Regjeringsforslag ligger for, skulde tro, at der kan komme det Mindste ud af et Udvalg.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Taubert): Maa jeg blot gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Dens Amt 3die Valgkreds (N. Andersen), at han ikke er berettiget til at udlede af min og mine Meningsfællers Holdning, at vi ikke vilde have nogen som helst Soldreform, naar vi ikke kunne faae Alt, hvad vi ønske. Det Gæste, han kan udlede deraf, er, at vi anse det, Regjeringen byder os, for at være lig Intet.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig angaaende Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse, gik man til Afstemning, hvorved N. Andersens Forslag: At standse Sagens Behandling og henvisse den til et Udvalg paa 15 Medlemmer

forkastedes med 52 Stemmer mod 27.

Formanden (Krabbe): Forhandlingen om selve Sagen gjenoptages.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet.

G. Petersen: Den høitærede Finansminister udtalte forleden under en anden Sags Behandling, at der blev talt saa Meget om den uretfærdige Soldlov, men i Virkeligheden var der ikke kommet Noget som helst frem, der kunde begrunde denne Beskyldning for Uretfærdighed. Naar den høitærede Finansminister ikke har kun